

Ömrünü Sorgulayan Kadın

– Afet Kırat · 24 Şubat 2013

İhtiyar bir kadını m kırış kırış tenimle
Saçım da hü zün akmış yorulmuş bedenimle
Aynanın sırlarına eklerken yeni sırlar
Koş up giden ö mü rdü sanki geçti asırlar
Kirpiğin arasından anıları sü zerken
Sorgulayı p geç mişi zindelik nerde derken
Anladım ki genç liği bir pula satan bendim
Kör kuyunun içine savurup atan bendim.

Ş imdi acı ö yküler heybemden dök ü lüyor
Sararan fotoğ raflar albü mden sök ü lüyor
Huş u içinde ç ö ksem bük ü lmüyor dizlerim
İ nş a olmadan soldu çiz diğim eskizlerim
İ mdat eden ç iğ likler yırtarken dudağ ımı
Sırtımda taşı yorum ç ile yüklü dağ ımı
Ç iğ düş ü rüp göz ü me yarın doğ uran bendim
Ak ırmakla besleyip hazla yoğ uran bendim.

Avuç avuç kanadım her tokat darbesinde
Beddualar karardı dilimin pembesinde
Unutulmuş â mini saklardı avuç larım
Sız lardı ç itilerken büt ün parmak uç larım
Kızgın güneş iç erdim ç ay keserken bahç ede
Yok sayılıp düş erdim verdiğim dilekç ede
Alnımın ak yerinden yere ç akılan bendim
Fırtınada yağ murda yine yakılan bendim

Göz lerimden efkâr ı okumak mümkün müdür
Ö mrü baştan iş lemek dokumak mümkün müdür
Mü mkün müdür acaba yeniden doğ mak için
Gecenin karasını sabahla boğ mak için
Mü mkün müdür şiirler yazıp kara bahtı ma
Nakış lamak sevgiyle tutup gön ü l tahtı ma
Dizelerin iç inden imgeyi seç en bendim
Feda edip ö mrümü her şey den geç en bendim.

Bir kadındım ey ömrüm kadın olamasam da
Hicranı servis ettim kırık dökük masamda
Ellerimle sunduğum gözyaşımı içtiler
Dikensiz güller sundum köklerimi biçtiler
İsterim ki geçmişi bir an gelip silmeyi
Ya da çekip giderek dünyadan eksilmeyi
Kaderin şakağına silahı tutan bendim
Yaşamayı insanca dünde unutan bendim.